

Lesbrief 48 – Meditatiegroepen, geloofsgemeenschappen

Jaar 1

Paul Harris

Er wordt gezegd dat God in elke eeuw profeten en leraren laat opstaan om er zeker van te zijn dat Zijn werk wordt voortgezet. John Main wordt ongetwijfeld beschouwd als één van de grote spirituele leraren van de 20ste eeuw. Maar ook in de ware betekenis van het woord was hij een profeet. John Main had het diepe inzicht en de profetische visie, dat zijn onderricht wat betreft rust en stilte in het gebed vooral in kleine groepen doorgegeven zou worden. Hij hoopte dat zijn onderricht en praktijk op een vanzelfsprekende manier gedeeld zou worden door elkaar ondersteunende groepen mannen en vrouwen, die elkaar wekelijks in huizen, kerken, scholen en op het werk ontmoeten. Hij had een diepgaande kennis van de eeuwenoude traditie van Christenen die samen kwamen om te bidden.

Laurence Freeman zegt het zo: "John Main zag dat de hedendaagse contemplatieve ontwikkeling voortgekomen was uit de geloofsgemeenschappen en de liturgie, die het hart van de vroege kerk vormden. Deze vroege christenen kwamen ook in kleine groepen bij elkaar thuis. Door dit samenkomen voor het gebed ontstond de "koinonia", ofwel de sociale interactie en gemeenschappelijke maaltijd, waardoor de vroege kerk zich veelbetekenend en krachtig onderscheidde. In deze kleine groepen bad men samen en ondersteunde en bemoedigde men elkaar in het gemeenschappelijk geloof.

Er bestaat geen twijfel over dat het geestelijk onderricht van oudsher in de traditie van de kleine groep geworteld is. De Israëlieten werden verdeeld in kleine stammen en vormden nauwe familiebanden, vooral tijdens hun verblijf in de woestijn. Jezus koos een kleine groep van twaalf mannen om zich heen, die samen met hem de kern van vormde van zijn bewogenheid voor de medemens. Door de laatste 2000 jaar heen hebben kleine groepen van mannen en vrouwen zich met elkaar verbonden in het monastieke leven om elkaar in gemeenschap te kunnen ondersteunen op hun geestelijke reis. Het is waarschijnlijk heel gewoon dat de mensen van de 21ste eeuw, die zich bezig houden met het contemplatief gebed, ook samen komen in groepen om elkaar te ondersteunen op hun gemeenschappelijke pelgrimage.

Kleine Christelijke meditatiegroepen hebben het voordeel dat ze zich gemakkelijk aanpassen aan hun omgeving. Er is haast niets voor nodig, behalve dan de tijd die de leden elke week aan de

groep besteden. De kleine groep voorziet in een gemeenschapsgevoel voor de mensen van tegenwoordig die het verlies en het instorten van buurten en persoonlijke familiebanden ervaren.

De behoefte aan bemoediging, steun en deelname zijn extra redenen om je aan te sluiten bij een groep. We hebben allemaal de bevestiging van anderen nodig en ons geloof kan zo versterkt worden door de banden van liefde, zorg en kameraadschap, die zich in de kleine groepen ontwikkelen. Fundamenteel spirituele en menselijke waarden worden gedeeld in de context van een groep, hetgeen een goede basis vormt voor het ontwikkelen van vriendschappen.

Dit is de meest voorkomende reden om eens per week bij elkaar te komen. Het is alsof mediterenden zich instinctief realiseren, dat dit een reis is die moeilijk alleen gemaakt kan worden; het is een reis die veel makkelijker te gaan is als we hem samen gaan. Het is waar dat niemand voor ons kan mediteren, dat we dat elke dag zelf moeten doen, maar tegelijkertijd realiseren we ons dat – als we willen volharden op deze weg – we behoefte hebben aan de steun van anderen.